

J E S E N I Š K I

KOVINAR

Poština plačana v gotovini

Naročnina:

Letno din 100—
Polletno din 50—
Četrletno din 25—
Posamezni izvod din 2—

GLASILO OSVOBODILNE FRONTE OKRAJA JESENICE

Leto II.

Jesenice dne 15. januarja 1949

Štev. 2

Pozabili smo,

da obstojajo možnosti za izobraževanje v večernih izobraževalnih tečajih in krožkih.

Ali res?

Seveda! Saj so tečaji samo v štirih vaseh našega okraja.

Kako to?

Je li res tako malo zanimanja? Tako težko s predavatelji?

O, ne! Ampak resno se nismo lotili. Vsi skupaj smo krivi, da nam tečaji ne uspevajo. Vse vaše organizacije, vsi ljudsko-prosvetni sveti, pa tudi Okrajni ljudsko-prosvetni svet in okrajni odbori organizacij.

Zakaj?

Ker nismo resno prišli. Ker smo se le zaleteli, kakor se večkrat v kako stvar, potem pa pustili in pozabili. Pazimo, da nas ne bo ljudstvo nekoč pokaralo zato. Odveč je govoriti o nerazgledanosti in odporu, dokler nismo storiili in izrabili vseh možnosti, da iste odpravimo. In, če bomo hoteli biti pošteti do sebe, bomo vsekakor morali čutiti neugodje, sramoto nekoč, če nam bo ljudstvo reklo:

„Premalo ste nam povedali, mi bi več naredili, če bi vedeli, kar nismo.“

Res je, da je tudi težko včasih. Pa so gola trma, prevelika komodnost, visoka učenost v neumnih mislih in bolj ali manj nesramno klevetanje vsega, kar je dobro, v mnogih primerih opravili svoje, predno smo sploh pričeli, s tečaji namreč.

Toda nič ni zamujenega. Tekmovanje med tečaji, razpisano od Izvršnega odbora ljudske prosvete, lahko, če se ga resno opremimo, še vse nadoknadi. Zato na delo, iz pozabljenja ven, kdor noče ostati pozabljen.

SLOVENSKI KULTURNI TEDEN

(Od 1. do 8. februarja 1949)

Da ne pozablja osvobojeno ljudstvo na svoje največje borbe v preteklosti, nam dokazujejo priprave, ki so že skoraj po vseh naših vaseh. Letos, sto let po smrti dr. Franceta Prešerna, ko je v spomin na njegov ustvarjalni, revolucionarni genij, 8. februar je priznan praznik slovenskega naroda, bo spomin nanj še vse bolj svečan kakor doslej.

Mislili, da ni Slovence, ki ne pozna vsaj najznačilnejših Prešernovih pesmi in da so zelo redki, ki ne poznajo pesnikovega življenja vsaj malo. Saj bi bilo tudi sramotno biti danes pripadnik naroda, karšen je naš slovenski, pa ne poznati Neiztrohnjenega srca, pesnika-revolucionarja, borca, največjega umetnika.

Naša socialistična domovina, ki jo ustvarjamo, se ga hvaležno spominja in zato naj letošnji kulturni teden prikaže vsebinsko, idejno veličino Prešernovega duha v sleherni naši vasi tako močno, da bo v njej res živel njegov neuklonljivi duh.

V naglici naučenih proslav naj ne bo. Naj se ne recitira ali poje zato, da ne bi mogel kdo reči, da ni bilo proslave, kajti tak odnos do Prešerna pomeni zlorabljanje njegovega imena, malicne njegove pesmi, njegovega duha, pomeni končno tudi zanikanje dejstva,

V okraju je najboljši OF odbor v Stari Fužini

V jeseniškem okraju sestavljamo plane Fronte za leto 1949

Okrajni odbor OF na Jesenicah živo rešuje s svojimi aktivisti naloge Fronte in sestavlja plane za leto 1949. Doslej smo obiskali 19 krajevnih in vaških odborov OF. Res je, da je sestava plana vsakega odbora, najsi bo vaški ali krajevni, dolga zadeva, če hoče temeljito proučiti teren ter premisliti, kaj lahko napravijo frontovci, če pravilno primejo za delo. Obiski so temeljito pripravljeni. Udeležba frontnih odborov na terenu nam kaže, da razumejo pomen planiranja ter veliko vlogo v bodočem letu, ker bo morala Fronta čim več pomagati pri izvedbi našega petletnega plana. Lepe primere s terena nam kažejo Bled, Srednja vas, Srednja Dobrava, Kropa, Kamna gorica in še več drugih.

Pri sestavljanju plana po vaseh se kaže neprisljano in zdravo tekmovanje med seboj, kdo bo imel več članov Fronte, kdo več ur prostovoljnega dela, študija itd. Primer aktivna OF Bleda nam prav v pogledu študija kaže zavednost aktivistov, ki so se zavezali, koliko jih bo vsak pridobil za študij.

Podoben primer nam kaže Stara Fužina in Studor. OF v Studorju je vedno gledala na odbor v stari Fužini nekoliko postrani in ni mnogo pomagala kot najbližja vas pri gradnji združnega doma. Na sestanku pri sestavi plana pa se je pokazalo, da je v Studorju potreben vodovod, dolg 1070 metrov, pa so v škripih, ker tako mala vas nima dovolj ljudi, da bi bilo delo

čim prej gotovo. Odbor Stare Fužine je to razumel in postavil: „Mi vam bomo dali frontno brigado, ki bo delala toliko časa, da bo vodovod zgrajen, vendar pa boste tudi vi priskočili na pomoč pri našem združenem domu, da ga bomo imeli do 29. novembra ne samo pod streho, ampak bo v domu že pravo življenje.“

Odbor Studorja je z veseljem sprejel ta predlog in aktivisti Stare Fužine in Studorja so podrl zid, ki je stal toliko časa med njimi. Prepričali so se, da Fronta na vasi z združenimi močmi lahko rešuje naloge, ki so večjega obsega. Visoko zavest imajo Fužinci, saj so pričeli, s študijem sredi decembra 1948. leta in študirajo vedno tedensko ob udeležbi 25 do 30 ljudi. Fužinci so sklenili, da bodo sredi januarja pripravili frontni kotiček, kjer se bodo izobraževali in pogovorili o raznih nalogah. Nimajo še radia, pač pa se jim obeta in kakor kaže doslej, ga bo odbor — najboljši v okraju Jesenice — prejel na okrajni konferenci 16. t. m. Majske parade v Ljubljani 1. maja se je udeležilo 25 članov Fronte in 12 v narodnih nošah. Stara Fužina je bila partizanski kraj, kjer so vsak dan pele strojnice in ustanavljajo sedaj strelsko družino, ki jo bo organizirala Zveza borcev.

Studor je brez prostovoljnega gasilskega društva. Predlog za ustanovitev gasilskega društva je zopet dal odbor Stare Fužine. Da bi se vsak čas lahko nudili vso pomoč in da bodo v ta namen organizirali sistematične študijske sestanke, ki se jih bo vedno udeležil po en član odbora. Prebivalci Studorja imajo daleč do prve trgovine oziroma zadruge, zato so sklenili, da bodo že v januarju uredili v svoji vasi podružnico Kmetoze iz Stare Fužine.

Tudi na borce za večji hektarski donos niso pozabili in so se takoj vključili štirje, čeprav nimajo takih pogojev, kakor jih imajo ponekod drugod.

„Čokoladarji“ pišejo o svojem delu

Naslov članka ne zveni sicer lepo, mislimo pa, da ga skoraj ni, ki bi se odrekel čokoladi. Mi skrbimo za naše malčke. Ti naj uživajo naše proizvode.

Podjetje je že staro in vsem Gorenjem dobro poznano. Sedaj je pod operativnim vodstvom Glavne direktije živilske industrije. V podjetju pa so še stari strokovnjaki, ki danes pridno in skrbno delajo za našo skupnost in prenašajo svojo znanost na nas, ki smo prišli brez strokovnega znanja v podjetje.

Naš sindikat obstoja šele pol leta, prvotno smo bili vključeni v mešanem sindikatu. Pred pol leta pa smo si ustanovili svojo podružnico in smo tako postali bolj povezani. Imamo tudi svojo sindikalno sobo, vendar še ni vse tako, kakor bi bilo potrebno za naš kolektiv.

Tovarna verig napoveduje novo tekmovanje

VZROKI, ZAKAJ V LETU 1948 NISO BILI DOSEZENI ŠE VEČJI USPEHI

Pridobljene izkušnje v lanskem letu so pokazale, da je bila borba za doseg proizvodnega plana več ali manj kampanjska in sicer šele v razdobju zadnjih štirih mesecev leta. Zaradi tega smo letos že takoj sedaj začeli voditi ostro borbo za plan in se pri tem držimo načela, da je najboljša oblika borbe socialistično tekmovanje. Na masovnem sestanku dne 7. januarja smo napovedali tekmovanje 6 sorodnim kovinskim podjetjem kovinske industrije v Sloveniji.

V našem lanskoletnem tekmovanju smo si pridobili dragocenih izkušenj, pokazale so se mnoge napake, slabosti in pomanjkljivosti, katerih se bomo v tem našem novem tekmovanju izogibali. Lanskoletna napake in slabosti so bile v glavnem tudi vzrok, da niso bili doseženi še večji uspehi tako v proizvodnji kot graditvi novih, socialističnih ljudi.

Osnovno napako, ki se nam je pozneje hudo maščevala, smo v početku lanskega leta napravili s tem, da nismo vodili ostrejšje in doslednejše borbe vseh skozi. To je povzročilo, da smo bili pred pričetkom tekmovanja na čast V. kongresa KPJ nizko pod planom. Sledila je nujnost, da smo morali vložiti vse sile v borbo za proizvodni plan, vsled česar so precej trpeli drugi sektorji našega tekmovanja, ki niso bili vezani direktno na plan. Ta napaka nam služi kot opomin, da bomo — kot je dejal tovariš Tito — vseh skozi vodili načrtno in sistematično borbo za proizvodni plan, da bomo lahko preostanek časa posvetili drugim sektorjem tekmovanja, predvsem politično-ideološki prevzgoji delovnega kolektiva, ki ga hočemo čim bolj usposobiti za najtežje naloge, ki jih pred nas postavlja izgradnja socializma v naši deželi.

Mali kmetiči so to, stremijo pa za zboljšanje svoje zemlje, da bodo čim več mogli oddati v preskrbi delavcu, ki danes prvenstveno ustvarja naš petletni plan. Tudi na krajevni ljudski odbor niso pozabili in so določili 7 aktivistov, ki bodo stalno pripravljene pomagati po upravni liniji, pri odkupih, pobiranju davkov itd. Teh 7 aktivistov bo organiziralo ostale frontovce, ki bodo s pravilno razdeljenim delom uspeli v še tako težkih nalogah. Tudi drugi odbori jeseniškega okraja sestavljajo z veseljem čim bolj življenjske plane OF, ki nam bodo porok, da se bo v letu 1949 Fronta dvignila.

Ljudska univerza

V ponedeljek, 17. januarja 1949 bo na Jesenicah v Mestnem kinu ob pol 8. uri zvečer predavanje v okviru Ljudske univerze:

RAZVOJ ČLOVEŠKE DRUŽBE DO SOCIALIZMA

Predava profesor Vasič Jovo

Vabimo k polni udeležbi!

ZELEZARNA JESENICE

Petnajsetni Mestek Franc - dvakratni udarnik

Te dni bo praznoval Mestek Franc svoj 16. rojstni dan. Rojen je bil 29. januarja 1933 v mali vasi Selo pri Velikih Laščah na Dolenjskem. Doma so bili revni, imeli so le skromno hišo in delovne roke. Zelo težko so se prebijali skozi življenje, kakor večina takih baje tarjev. Dokler sta bila oče in mati še trdna in zdrava, je še nekeko šlo. Druga svetovna vojna pa ju postarala in izmučila. Družina je bila po okupatorju preganjana. Zločinska Bela garda pa je celo zaukazala, da se morajo vsi vaščani preseliti bliže njihovi postojanki. V strah vaščanov so sredi vasi postrelili neko družino. Naš France se še danes trese in zresni, ko se spomni in pripoveduje, kako je bilo v tistih časih, ko so morali zapustiti domačo vas in vso opravilo.

Po osvojitvi so se vrnil domov. Hiša je bila porušena in prazna. Za silo so jo popravili in se nastanili v njej. Toda oče in mati nista mogla več preživljati družine. Starejša brata sta šla za delom v industrijo. Nista hotela več hlapčevati in biti odvisna od milosti vaških mogotcev. Končno se je odločil tudi naš 14-letni France in je oktobra 1947 prišel na Jesenice. Oče in mati pa sta se nastanila pri starejših bratih, vsek pri enemu.

Bilo je v jeseni 1947. leta, ko je France stal pred jeseniško železarno. Prvič v življenju je videl tako ogromno tovarno. Ko je zatulilo se je čudil drugim vrstam delavcem, ki so prihajali in odhajali na delo. Še bolj ga je podžgalo. Tudi on se je hotel pridružiti tej močnatni armadi prvorabcev za petletni plan.

Stopil je v sprejemni urad. Srce mu še n'koli ni tako bilo. Kmalu je imel v rokah izkaznico, da je sprejet na delo. Odhitel je na cesto in dalje na postajo, da uredi vse potrebno.

Druga dne je že stopal, sicer nekoliko s strahom, pa vendar ponosno in v vrsti delavcev, ki so hiteli mimo glavnega vratarja v železarno. Dodeljen je bil v prometni oddelk. Spočetka, dokler se ni spoznal s svojimi sodelavci, se nikakor ni mogel znajti, bi'o mu je pustilo nerodno. Kmalu pa je vse to prešlo, sodelavci so ga seznanili z delom in prilikami, ki so v zvezi z delom v tem oddelku.

Čez nekaj dni je doživel novo presenečenje. Predsednik mladinske organizacije ga je povabil na sestanek in mu povedal, da so mladinci prometnega oddelka sklenili, da ga sprejmejo v organizacijo. France je bil tega zaupanja zelo vesel in se je od takrat dalje redno udeleževal vseh mladinskih sestankov. Vse naloge, ki mu jih je nalagala organizacija, je v redu izvrševal.

Ko so v železarni začeli ustanavljati delovne brigade, je tudi mladina prometnega oddelka sklenila, da postavi

mladinsko delovno brigado. In glejte, mladi Mestek Franc je postal brigadir II. mladinske delovne brigade. To zupanje tovarišev ga je vzpodbudilo, da je še bolj prijel za delo. Tovariši so ga občudovali in mu sledili, ker niso hoteli zaostajati. Razvilo se je živahno tekmovanje. Mestek je dnevno presegal normo do 25% in postal je udarnik. Kmalu sta mu sledila druga dva mladina in sicer Mežan Franc in Sranc Matija, ki sta tudi zaslužila to visoko priznanje.

Borba se je nenehno in uporno nadaljevala — Mestek je postal že drugi udarnik. France je imajo vsi zelo radi. Tov. Hafnar Jaka kaj rad pripoveduje o njem. Pravi, da že dolgo ni imel tako pridnega fanta. Kadar koli je bilo treba, bodisi ob nedeljah ali praznikih, je bil France vedno na razpolago. Treba je bilo reči samo besedo in prišel je točno ob času na delo. Tudi prostovoljnega dela v železarni se je pogosto udeleževal.

Lansko leto se je vpisal v industrijsko-metalurško šolo na Jesenicah. Spočetka se je sicer nekoliko branil, ko pa so mu pojasnili, da bo z znanjem, ki si ga bo pridobil v šoli, še več koristil sebi in skupnosti, je zapustil brigado in stopil med učence. Nekoliko težko mu je bilo prve dni, ker nima zadostne predizobrazbe, seveda ne po svoji krivdi. Misli je že, da ne bo šlo. Zato se je še bolj oprtel učenja in danes je vesel svojih uspehov, vesel, da je premagal začetne težave. Zatržno je sklenil, da bo postal tudi pri učenju udarnik.

V šoli je v praktičnem delu med prav dobrimi, pa tudi pri teoretičnem pouku ne zaostaja. Pred kratkim je bil deležen knjižne nagrade. Postal je vzgled ostalim mladincem pri učenju in pri delu. Zato mu ob njegovem 16. rojstnem dnevu želimo v nadaljnjem delu še mnogo uspehov, s katerimi bo koristil sebi in svoji socialistični domovini.

VSEM ODBOROM OF

V nedeljo dne 16. I. 1949 ob 9. uri dopoldne bo v Titovem domu na Jesenicah konferenca Okrajnega odbora OF, s sledečim dnevnim redom:

1. Politični in gospodarski referat — sekretar OOOF tov. Voljč;
2. organizacijsko poročilo — org. sekretar OOOF Prešeren Martin;
3. diskusija;
4. predložitev plana fronte za I. 1949;
5. nagraditev treh najboljših odborov OF;
6. sklepi.

Ker je dnevni red zelo važen, se te konference sigurno udeležite. V slučaju službene odsotnosti ali boleznij pošljite svojega zastopnika.

Novoletna jelka v naših krajih

V RADOVLJICI
JE BILO NAJLEPŠE

Organizacija AFŽ skupaj z mladinci je pripravila vse potrebno.

Dne 2. januarja 1949 se je zbrala v Fizikalnem domu vsa radovljiska mladina in pionirji. Prostrana dvorana je bila nabito polna. Bučalo je kot v panju. Prireditelj je otvorila sekretarka AFŽ tov. Magistrova in povedala, da je Novoletna jelka pripravljena. Nato je tov. Udovčeva govorila o jelki. Rekla je, da je rasla v globoki globeli zelene Jelovice. Tod so hodili med vojno naši partizani in se pripravljali, da potolčejo skrunilce naše zemlje in obračunajo z okupatorji in izdajalci. Partizan, ki je bil ranjen od sovražnikov krogel, pa je legel pod jelko in govoril: Prosto diham svobodni zrak... O Jelka, varuj narod moj! — in zamrle so njegove besede v večno spanje, jelka pa ga je ogrnila s svojimi košatimi vejami...

Jelka, simbol poti v novo leto, v novo življenje, po no borb in zmag... Na odru se je pojavil Dedek Mraz. Pozdravil je mladino in jo pozval na

tekmovanje za boljšo bodočnost. Ne samo delavci, tudi mladinci in pionirji morajo tekmovati, tekmovati povsod, v šoli, pri delu, učenju in pridnosti.

Tovarišica Hrovatova je pripovedovala zgodbo o dveh sirotah, katerim je okupator uničil vse, pežgal dom, mamico in očka pa umoril. Siroti sta zbežali pod okrilje gozdov. Tem so ju našli partizani, baš pod jelko, kjer je padel borec za svobodo. Trudna otroka sta zaspala in glej — v sanjah vidita Mater Domovino, ki ju vabi in kliče k sebi. Prišel se je ples snežink po trati okrog jelke, tudi zajčki-zaspančki so se zdramili in zaplesali s snežinkami v ritmu daljne godbe...

Prizor je sledil prizoru: dvanajst prizorov sjoče mladine in pionirjev. „Zdravstvuj tovariš Tito, ki nas vodiš kremenito!“ — so povedali pionirski, mladi harmonikarji pa so zaigrali nekaj lepih partizanskih pesmi. Nastopali so tudi gimnazijci itd. itd.

Po dvehurnem sporedu je bilo obdarovanih nad 500 pionirjev in mladine, vrhu vsega pa so dobili lonček čaja in žemljico z narezkom.

Zasedanje plenuma OSS-a na Jesenicah

V torek, 4. januarja 1949 je bilo v Titovem domu zasedanje plenuma Okrajnega sindikalnega sveta na Jesenicah. Iz poročila, ki ga je podal tajnik tov. Labura Zvone, je razvidno, da delo sindikalnih podružnic, kakor tudi Okrajnega sindikalnega sveta v letu 1948 ni bilo zadovoljivo, največ zaradi stalnega menjavanja sindikalnih funkcionarjev. Zato bo treba v bodoče posvetiti vzgoji novih sindikalnih kadrov več pažnje, treba bo imeti rezerve članov, ki bodo sposobni v vsakem času sprejeti kakršno koli funkcijo. V ta namen bo pri Okrajnem sindikalnem svetu ustanovljen poseben tečaj, ki bo trajal tri mesece.

V nadaljnjem zasedanju plenuma so navzoči delegati sprejeli program odnosno načrt dela za uspešno izvedbo obnih zborov po sindikalnih podružnicah. V sklepah, ki jih je plenum sprejel, se pozivajo vse sindikalne podružnice, da med drugim neumorno nadaljujejo borbo za doseg in presego pro-

izvodnega plana tudi v tretjem letu petletke, da stalno proučujejo probleme glede znižanja polne lastne cene, razvijajo udarništvo, racionalizatorstvo in novatorstvo.

Za zmanjšanje fluktuacije (beg delavcev iz podjetja v podjetje) je potrebno, da sindikalne podružnice posvetijo vso skrb delavcem in nameščenem, zlasti je treba priskočiti na pomoč pri gradnjah stanovanj in ustanavljanju delavsko-naměstenskih restavracij in menz.

Sindikalne podružnice so dolžne skrbeti, da se vse nove uredbe dosledno izvajajo, da se stalno izboljšuje zdravstvena služba in razvija tovarniška pomoč.

Kot najvažnejša naloga sindikalnih podružnic pa je ideološka vzgoja članov in kulturno prosvetno delo med njimi. Brez tega bo namreč zelo oteženo ali pa celo onemogočeno izvajanje vseh drugih nalog.

Odredba o obvezni oddaji mleka

Da bi se zagotovila redna preskrba naših delavcev in njih družin z mlekom je Okrajni ljudski odbor izdal odredbo o obvezni prodaji mleka. Odredba predpisuje obvezno prodajo ekonomske močnejšim kmetom, dočim malim

kmetom obvezna prodaja ne bo predpisana, ker mali kmetje že itak prostovoljno oddajajo mleko v zbiralnice. Odredba se ne oslanja na število krav, pač pa na velikost gospodarstev odnosno na površino obdelovalne zemlje.

Odredba predpisuje gospodarstvom v planšarskem rajonu obvez. prodajo in to:

od 2 — 5 ha obdelovalne zemlje	800 litrov mleka
od 5 — 8 ha obdelovalne zemlje	1900 litrov mleka
od 8 — 10 ha obdelovalne zemlje	2700 litrov mleka
od 10 — 15 ha obdelovalne zemlje	4150 litrov mleka
od 15 — 20 ha obdelovalne zemlje	5050 litrov mleka
od 20 — 30 ha obdelovalne zemlje	6050 litrov mleka
od 30 — 45 ha in več obd. zemlje	7000 litrov mleka

V ravninskem rajonu pa morajo oddati gospodarstva letno in sicer:

od 2 — 3 ha obdelovalne zemlje	800 litrov mleka
od 3 — 5 ha obdelovalne zemlje	1600 litrov mleka
od 5 — 8 ha obdelovalne zemlje	2700 litrov mleka
od 8 — 10 ha obdelovalne zemlje	3650 litrov mleka
od 10 — 15 ha obdelovalne zemlje	5050 litrov mleka
od 15 — 20 ha obdelovalne zemlje	6050 litrov mleka
od 20 — 30 ha obdelovalne zemlje	7000 litrov mleka
od 30 — 45 ha obdelovalne zemlje	7850 litrov mleka

Vsako gospodarstvo mora oddati predpisano količino mleka ne glede na to ali danes redi določeno število krav ali ne, pač pa je vsako gospodarstvo dolžno rediti toliko krav, da bo lahko oddalo predpisano količino mleka. Lastna potrošnja za družinske člane je od gornjih količin že odračunana, odnosno bodo krajevni odbori v predpisu to potrošnjo upoštevali. Istotako je odračunana potrošnja mleka za teleta.

Nadalje odredba predvideva, da morajo KLO-ji vsakemu gospodarstvu izdati pismen predpis o obvezni prodaji mleka in to za celo leto 1949. za posamezna tromesečja in posamezne mesece, tako da vsako gospodarstvo točno ve koliko mleka mora vsak mesec oddati. To je potrebno za to, da se zasi-

gura enakomerna preskrba delavskih središč z mlekom in ne samo v nekaterih mesecih. Gospodarstva pa so dolžna, da med seboj uredijo enakomerno prodajo mleka.

RAZPIS TEKMOVANJA

Okrajni ljudsko prosvetni svet razpisuje tekmovanje vsem ljudsko-prosvetnim svetom jeseniškega okraja.

Nagrade bodo prejeli Ljudsko-prosvetni sveti, ki bodo najboljše organizirali:

1. Proslave v Prešernovem tednu.
2. Najboljše uredili svoje knjižnice.
3. Najuspešnejše vodili izobraževalni tečaj.

Okr. ljudsko prosv. svet.

Ne smemo pa pozabiti „partizanskega kotička“, kjer je borec-vojak pripovedoval prigode iz slavnih partizanskih časov in osvobodilnih bojev. Pričeval je mladinci težke in vesele ure partizanskega življenja. Mnogo mladincev je poskušalo, kako se leži pod šotori na mahu pod košatimi jelkami. Tu so zvedeli, kako težko smo si priborili svobodo, koliko fantov in mož žena in deklet je dalo svoje življenje za domovino, ki je povsod prepojena s krvjo naših najboljših...

Drugi dan se je akademija ponovila za odrasle in obsežna dvorana je bila znova nabito polna. Z veseljem smo gledali naše najmlajše, kako ponosno so recitali, peli in igrali. Ljudstvo je prepričano, da se naša mladina pravilno vzgaja v ljubezni do Partije, Tita in Domovine.

Pristav.

NA BLEJSKI DOBRAVI

Množične organizacije predvsem pa AFŽ so pripravile presenečenje našim najmlajšim. Že dolgo pred pričetkom so se zbrali pionirji in radovedno čakali.

Program je bil kratek in se je poznalo, da organizacije niso imele pra-

vih izkušenj. Tudi je bilo premalo sodelovanja, ali upamo, da bo prihodnja Novoletna jelka mnogo boljša.

Vsi pionirji so dobili darila, najboljši pa še knjižne nagrade. Ob zaključku je bilo pionirsko rajanje. Organizacija AFŽ se zahvaljuje vsem, ki so pomagali s prispevki in z delom, posebno pa potrošniški zadrugi na Jesenicah, ki je darovala din 3.000.

Poj.

V KROPI

Na novega leta dan so imeli kroparski pionirji in pionirke, pa tudi najmlajši tja do drugega leta, zelo lep popoldan. Organizacija AFŽ je ob sodelovanju prosvetnega odseka priredila Novoletno jelko.

Najprej je nastopil tajnik sindikalne podružnice „Plamen“ tov. Kržišnik Franc kot Dedek Mraz, ki je pripovedoval pravljice. Nato sta partizana Luka in Viktor prikazala nekaj iz partizanskega življenja. Uganke, ki jih je zastavljala učitelj, so otroci z zanimanjem reševali. Posebno navdušeni pa so bili ob uprizoritvi Mičinskega pravljične satire „Vesela igra o žalostni princeski“. No, ko je bil pester kulturni in zabavni program izčrpan, so bili

Za boljšo preskrbo industrijskih središč z zelenjavo

Preskrba z zimsko zelenjavo v industrijskih centrih jeseniškega okraja nikakor ni zadovoljiva. To občutijo vsi, ki nimajo lastnih vrtov, še prav posebno pa so v tem pogledu v zadregi razne menze ter delavsko-nameštenske restavracije. Precej krivde za to nosijo naše Kmetijske zadruge, ki niso, čeprav so bile dane možnosti, odkupovale zelenjave od pridelovalcev. Dolžnost vsake Kmetijske zadruge je namreč ta, da zalaga z zelenjavo najbližji center. Nekateri pri tem napačno mislijo, da morajo pridelovalci dostaviti zelenjavo v zadrugo, ampak je zaradi krajšega procesa enostavnejše, da blago dostavijo neposredno menzi ali restavraciji, kjer bodo dobili potrdilo, na podlagi katerega bodo prejeli izplačilo v zadrugi.

To zimo so kmetijske zadruge še navezane na odkupovanje ozimnic od kmetov. Mislijo pa moramo že zdaj na ustanavljanje lastnih združnih ekonomij iz vaških skupnosti, iz zemlje agrarnega sklada ali zemlje, katero bodo kmetje prostovoljno odstopili ali oddali v najem. Pa ne le kmetijske zadruge, tudi menze in delavsko-nameštenske restavracije naj že zdaj začno z ustanavljanjem lastnih ekonomij, v kolikor so za to dani pogoji.

Res je sicer, da Kmetijske zadruge pri odkupovanju zelenjave nalete na marsikake težave, vendar bi z boljšo agitacijo in organizacijo pri kmetih lah-

ko dosegle mnogo več in odkupile večje presežke. Tako se je dogajalo, da so zaradi pomanjkanja skladišč in neurejenega dovoza odklanjale sprejem zelenjave (n. pr. KZ Lancovo). Tudi se je dogajalo, da so razne ekonomije, ker za svoje potrebe same niso pridelale dovolj zelenjave, isto nakupovale na trgu in jo s tem odtegovala prebivalstvu, ki je navezano le na tržišče. Na drugi strani pa so bili primeri, da večji kmetje, ki so pridelali dovolj zelenjave, niso iz špekulativnih namenov zelenjave dovažali na trg, ker bi jo tam morali prodajati po uradno določenih cenah, ampak so zelenjavo prodajali po hišah po pretirano visokih cenah. Za to nosi krivdo vsekakor tudi trgovinska inspekcija, ki je polagala premalo pozornosti raznim špekulantom in ni v zadostni meri nadzirala cen na tržiščih. Le malo je slučajev, da so bili taki špekulanti tudi kaznovani.

Za zboljšanje preskrbe z zelenjavo v letu 1949 je torej potrebno, da delamo bolj načrtno, bolj racionalno. Kmetijske zadruge in menze naj začno z ustanavljanjem ekonomij, zlasti naj zadruge še nadalje odkupujejo zelenjavo od kmetov in jo stavijo na razpolago industrijskim centrom odnosno menzam in delavsko-nameštenskim restavracijam, ki naj seme poskrbijo dovoz iz zadrug v menze. Dozdaj se je pri odkupu izkazala kot najboljša Kmetijska zadruga na Boh. Beli.

Dvajni jubilej pevca Matevža Ravnika

Pred kratkim je praznoval 70-letnico rojstva in 50-letnico pevskega udejstvovanja naš stari znanec — tovariš **Matevž Ravnik**, član pevskega zbora „Koviran“ na Jesenicah.

Matevž Ravnik izhaja iz stare bohinjske železarske garde, iz katere so izšli naši najboljši kovinarji, pevci in godbeniki. Ob koncu prejšnjega stoletja je nastopil kot krepak 22-letni mladenič službo v železarni na Jesenicah, kjer je na raznih delovnih mestih delal nepretrgoma polnih 36 let.

Matevž je danes eden najstarejših gorenjskih pevcev. Bil je soustanovitelj predvojne pevskega društva „Sava“, pri katerem je sodeloval ves čas njegovega obstoja. V dolgi dobi 50-letnega pevskega udejstvovanja je sodeloval pri vseh pevskih koncertih in kulturnih prireditvah na Jesenicah, pa tudi v mnogih drugih krajih Slovenije. Preživel je dolgo vrsto svojih pevskih tovarišev in neštetič je pel nagrobnice. S petjem se je poslavljajal na grobovih tudi od svojih ožjih mladostnih prijateljev iz Bohinja kot n. pr. Jaka Kleča in Toneta Znidarja, s katerima je nad 45 let prepeval na Jesenicah in širom Slovenije.

Naš jubilar je — kot rečeno — eden najstarejših jeseniških pevcev. Kljub

visoki starosti se še danes udeležuje vseh pevskih vaj in nastopov. Zgodi se včasih, da uživa zasluženi pokoj daleč

vse otroke delavcev in nameščencev, ki stanujejo v bližini.

V Žirovnici v hiši DES živita brat in sestra Nočeva, katere sta priklenjena za vedno na posteljo. Kot majhna otoka sta stanovala pri starših v hiši pod železniškim mostom. Ob priki neke velike povodnji je pridrla voda ter poplavlila hišo. Vlažne stene, med katerimi sta otroka rasla, so krive današnje nesreče. Njihov oče, aktivist od leta 1941, se je ob razstrelitvi mosta preselil v hišo elektrarne. Lani je oče umrl in siroti sta ostali na breme svojih sester in bratov.

Ljudje, ki poznajo navedeno družino, ne morejo razumeti, kako da sindikalna podružnica DES ni preprečila, da bi Nočeve ne odrinili na podstrešje, kjer se mučijo vsako jutro in vsak večer s prenašanjem teh dveh nasrečnikov v pritličje, koder so pustili za njiju majhen kabinet.

Nasemu delovnemu kolektivu, čeprav je precej v samotni kotlini, so mnogo bolj znane razmere v vasi. Novoletno jelko je smatral za našo novo veliko pridobitev v socialistični državi. Naši delavci niso mogli mirno mimo Nočevih in so povabili oba na naše gradilišče,

V Gorjah so razkrinkali protiljudskega župnika

Prejšnji četrtek zvečer so imeli v Gorjah množični sestanek. Zbralo se je veliko število ljudi, ki so z največjim zanimanjem sledili izvajanjem predsednika krajevnega ljudskega odbora in drugih tovarišev. Pretresali so razna gospodarska in politična vprašanja v svojem kraju, pa tudi nove naloge, ki stojijo danes pred ljudskimi odbori.

Volilci so iznesli težkoče, ki jih imajo s preskrbo, predvsem zaradi tega, ker ni potrošniške zadruge v vasi. Hoditi morajo na Jesenice ali na Bled. To vprašanje bi lahko že sami rešili. Imajo lokal, pa tudi sposoben trgovski kader. Treba je le več sodelovanja volilcev z ljudskim odborom in obratno.

Veliko je bilo na tem zborovanju tudi govora o protiljudskem delovanju gorenjskega župnika. Vsem je znano, da je v sovrastvu do partizanov speljal umazano vodo na njihove grobove. Tudi v šoli ne dela v korist ljudstva, ampak hoče s silo vlti svoje prepričanje učenec, katere pretepa in jih uči, da se ni treba učiti zgodovine, zemljepisja itd.,

ampak moliti. Župnik kot izobražen človek bi se danes prav lahko zavedal, da je pri nas svoboda veroizpovedi, govora, tiska itd., da pa se to ne sme iti na škodo ljudstva. On pa je s svojim govorjenjem očitno hotel držati našo mladino v temi. Ljudje, ki so bili na sestanku navzoči, so se zgražali nad temi dejanji župnika in so zahtevali, da se župniku prepove poučevanje verouka, še več, zahtevali so, da se župnika premesti ali zamenja.

Tako so ljudje govorili na sestanku. Zgleda pa, da so pozneje doma zadevo premislili še temeljiteje. Zgodilo se je namreč, da so se te dni pojavili v župnišču zastopniki gorenjskega ljudstva in župniku v lice povedali, da ga ne marajo več in da naj zapusti njihovo vas.

Odločnosti Gorjancev je treba samo čestitati. Tako, kot se je zgodilo z gorenjskim župnikom, naj se zgodi z vsakim, ki ne bo spoštoval pridobitev naše narodno-osvobodilne borbe in bo pod krinko vere zavajal naše ljudstvo.

S takimi gospodarskimi saboterji je treba temeljito obračunati

Že vsa leta po osvoboditvi se opaža, da sta **Grašč Lucija in Brejc Valentina**, posestnici v Dobrem polju pri Brezjah izraziti gospodarski saboterki, ki namerno z grobim zanemarjanjem svojih posestev povzročata veliko škodo naši gospodarski skupnosti.

Brejc Valentina že od leta 1945 ni obdelovala svojega polja, zanemarjala še to, kar je zraslo, naravnost zločinsko pa je bilo njeno postopanje z živino in orodjem. Travnikov ni redno kosila in pustila, da so se zarasli z grmovjem. Lani je pustila na travniku precej sena v kupicah, da je segnilo, na 10 arov veliki njivi ni požela ajde, da se je uničila. Prav teko je ravnala s krompirjem, ki ga na približno 30 arov veliki njivi ni izkopala, na zelniku se uničuje okrog 200 zelnatih glav, v kozoletu je pustila neomlačeno žito iz leta 1947 in 1948, da ga uničujejo ptice in miši (rž, ječmen, ajda, semenska detelja, oves). Na skednju ima za voz neoluščenega fižola, v stanovanju je nametano vse navzkriž kot sadje, krompir, korenje itd. Gozdov ni čistila, niti ni izsekavala zrelega lesa, debela debela pa je pustila ležati v gozdu, da so se uničili.

Živina v hlevu je grozovito sestradana in vsa ušiva, da jo je sama kost in koža. Tako 16 let star vol tehta ko-

nekje v gorah, ali k vajam in pevskim nastopom pride vedno pravočasno. K njegovemu dvojnemu jubileju mu najlepše in pristrčno čestitamo z iskreno željo, da bi ostal krepak in zdrav preko jeseni v pozno zimo življenja in da bi nam pel še dolgo vrsto let.

da bi bila deležna vsaj malo naše sreče ob zaključku leta. Celoten čist dobiček novoletne prireditve je Dedek Mraz poklonil bratu in sestri Nočevi. Obdarovani so bili tudi vsi navzoči delavci s perilom, večji pionirji so dobili nalivna peresa, najmlajši pa igrače. Razdeljenih je bilo tudi več leposlovnih knjig in denarne nagrade v skupni vrednosti 15.000 din.

DEDEK MRIZ V LJUBNEM

V nedeljo, 2. januarja je naše najmlajše obiskal Dedek Mraz. Za njegov prihod smo okrasili šolsko sobo, prižgali lučke na Novoletni jelki in jo bogato okrasili. Otrokom so žarela ličeca v sreči in pričakovanju.

Predsednica AFŽ je s pravljico o Novoletni jelki pripravila prihod Dedku Mrazu, ki se je nekoliko obotavljaj stopiti med male poredneže. Končno je le prišel. In še kakšen! Komaj je nosil velik koš na svojih starih ramenih. Ker je bil njegov koš premajhen za vse darove, je s seboj pripeljal tudi dva burkeža, oprtana s polnimi koši darov. Tudi dobre volje jima ni manjkalo. Spretno sta zastavljala uganke in javno ožigosala nekatere male nagajivčke v šoli

maj 300 kg, 5 let star bik samo okrog 100 kg, govedo staro po dve leti le od 60 do 80 kg, eno leto staro tele pa komaj kakih 50 kg. Tri leta stara svinja, ki jo je krmila le s travo in vodo, tehtala kakih 90 kg. V hlevu je nad 1 meter debelo gnoja.

V letu 1948 ni izpolnila oddaje belih žit, krompirja in mleka, pri davku pa je v zaostanku za 16.000 din.

Skoro na las podobna je navedeni saboterki Grašč Lucija iz iste vasi, ki ima 13 ha veliko posestvo. Tudi ta je puščala krompir na njivi, da je segnil, zanemarjala je gospodarsko splotje, da teče skozi streho dež na krmu, velik kozolec se je porušil, ker ga ni popravljala, nikakor ni hotela zagostiti obvezni oddaji lesa itd.

Obe ljudski škodljivki sta bili vsa leta gluhi za opomine in nasvete ter pomoč organov ljudske oblasti. Vsako intervencijo s strani krajevnega ljudskega odbora ali odbora OF, ki bi bila njima in skupnosti v korist in pomoč, sta brutalno odklanjali, zavrnili sta tudi pomoč mladine, ki jima je hotela s prostovoljnim delom pomagati. Grašč Lucija je v svoji trdovratnosti šla celo tako daleč, da je z vilima in sekiro napadla člane krajevnega ljudskega odbora, ki so ji hoteli pomagati. Odločno je tudi odklonila, da bi zemljo oddala v najem.

V kratkem se bosta obe morali zagovarjati pred ljudskim sodiščem in dajati odgovor za vsa škodljiva dejanja napram skupnosti in zaradi nečloveškega ravnanja z živino.

in na cesti. Toda Dedek Mraz teh grehov ni štel nikomur v zlo, kajti za vsakega je imel pripravljeno pisano vrečico s sladkorčki, pecivom in lepo knjigo. Dobrodušno je preizkušal bistre glave, dajal nasvete za novo leto in delil darove.

Mali pionir Orenček se je postavil z deklamacijo „Smo fantje mladi“, Vahov Joško pa je vzbudil s svojo „Jedna jedelj pomaranča in še jedna jedelj pomaranča sta dve jedelj pomaranči“ veselo razpoloženje med poslušalci.

Ker je imel Dedek Mraz ta dan še dolgo pot, je dal še nekaj nasvetov za novo leto in se poslovil. Otroci pa so srečni odhiteli domov z darovi, katere jim je pripravila požrtvovalnost naših organizacij in vseh, ki so bili pripravljeni pomagati. Upam, da bo drugo leto naša Novoletna jelka sad dela vseh vaščanov.

Opomba uredništva: Objavili smo nekaj dopisov o Novoletni jelki iz raznih naših krajev namenoma z željo, da vsi vidimo, kje je prireditev najboljše uspela. Slišali smo, da je bilo tudi v Stari Fužini zelo lepo, ali žal od tam nismo prejeli nobenega poročila. Letošnje izkušnje naj nam služijo, da bo drugo leto še boljše!

otroci postreženi s čajem, piškoti in potico, da so še domov nesli.

Prireditve bo gotovo ostala vsem v najlepšem spominu. Just.

KAKO JE BILO NA JESENICAH?

Res, ne bi rada povedala. Bojim se zamere. V „glavnem mestu“ jeseniškega okraja so skoro pozabili name, čeprav so naši pionirji in pionirke že pol leta govorili o meni in me pričakovali. Čakajte! Mestni organizaciji AFŽ pa ne smemo delati krivice, saj so žene pripravile precej igrač za moje otroke.

Ali, ko sem prišla iz Redovljice na Jesenice, sem bila žalostna. Moja sestra „Jelka“ je stala sredi dvorane osamljena in nerazsvetljena. Pravijo, da je krivo sindikalno gledališče. V partizanski dvorani so bile štiri gole stene. Kje ste bili, člani Zveze borcev NOV, tega dne? Dedek Mraz pa je dopoldan še smrčal v postelji. Ojoj! Prejoi!

R. J.

DELAVCI HC MOSTE

SO SE SPOMNILI NAJBEDNEJŠIH

Dne 31. decembra 1948 je priredil delovni kolektiv HC Moste silvestrovanje z Novoletno jelko. Delavci so povabili

Sindikalno gledališče Jesenice:

Kreftovi »Celjski grofje« doživljajo priznanje občinstva

Vzorno in dialektično ustvarjena Kreftova umetnina »Celjski grofje« doživlja od predstave do predstave vedno večje priznanje občinstva Jesenice in okolice. Zato je naša dolžnost, da izrečemo priznanje režiserju prof. Tomažiču in vsem igralcem, ki so uspeli ustvariti in prikazati dramo našemu delovnemu občinstvu.

Pri analizi in zgodovinskem ozadju drame se na tem mestu ne bom podrobneje ustavil, ker je bilo o tem že pisano obširno v gledališkem listu. Vendar pa bi vseeno opozoril občinstvo, da naj prebere 2. številko »Gledališkega lista« 1948/49 za pravilno razumevanje te drame, ki se vrši v času, ko so bili Celjski grofje na višku moči v obdobju grofovstva Hermana II., Friderika in Ulrika II. Vendar je bila v času tega viška družba že v novem presnavljanju. Fevdalni sistem se je približal svojemu zatonu, porajal se je nov sistem — meščanstvo.

Gospodarska proizvodnja in po nujnih zakonih na njenem temelju nastali družbeni sistem vsake zgodovinske dobe tvorita osnovo za politično in kulturno zgodovino te dobe. Materialna nasprotstva, ki so med izkoriščanci in izkoriščevalci, nujno porajajo razredne borbe, ki jim je podvrženo življenje. Prav zaradi tega lahko vidimo in spoznavamo večni razvoj novih življenjskih oblik. Umetnik, ki pri pisanju zgodovinskih stvari upošteva navedena dejstva, bo prikazal v svojem delu resnični obraz dobe, ki jo opisuje. To nalogo je v slovenski dramatik odlično rešil Bratko Kreft v svojih »Celjskih grofjih«. Prikazal je materialna nasprotja dobe, razredno borbo med fevdalizmom in meščanstvom, kakor tudi reakcionarno vlogo cerkve, ki je bila vedno na strani nazadnjaštva in ki se je vedno upirala zaradi svojih gospodarskih interesov naprednejšim oblikam življenja. Tako vidimo v razuzdanem minoritskem gvardijanu pa tudi v patru Gregoriju, ki je navidez zelo simpatična figura, verna hlapca izkoriščevalca — grofa Hermana. Pater Gregor glasuje sicer proti usmrtnitvi Veronike, vendar, ko Herman izvrši zločin nad Veroniko in Pravdačem, moli za grofov dušni mir, ker je ta pač obljubil, da bo zapisal nekaj posestev minoritskemu samostanu. Če bi pater Gregor resnično čutil s človeškim srcem, bi moral obsoditi zločinska početja celjskih grofov in stopiti po smrti Pravdača na njegovo pot, na pot borbe za pravico človeka. Pater Gregor pa tega ne stori, temveč moli za dušni mir zločinskega grofa in piše kroniko celjskih grofov, ki je daleč od resnice. Zato je verni hlapec celjskih grofov prav tako kot razuzdani minoritski gvardijan.

Herman II., grof celjski, je bil režiran v dvojni zasedbi. Igrala sta ga Tič Srečko in Poženel Riko. Oba sta ustvarila Hermanov lik enakovredno, le da je Poženel podal Hermana v njegovem tragičnem zlomu preveč sunkovito in premalo doživeto. V tem momentu je Tič rešil svojo vlogo mnogo bolje. Ko je strgal zemljevid — svoje načrte in sanje — s stene, je prikazal strašni obup, ki se je rodil iz spoznanja, da se slava in moč njegovega gospodstva bližata naglemu padcu.

Friderika, Hermanovega sina je igral mladi talentirani igralec Tine Rant. Svojo vlogo je odlično rešil zlasti pri zadnjih predstavah, kjer je podal resnično podobo Friderika, ženskarja in morilca dveh žen, Katarine in Veronike. Pri zadnjih predstavah je tudi v »Celjskih grofjih« rešil svojo vlogo prav tako odlično, kot je rešil vlogo škofa Hildeberta v »Tugomerju«. S tem je popravil tudi malenkostne napake, ki jih je napravil v podajanju svoje vloge pri premieri.

Tatjana Gostiševa je ponovno dokazala, da zna rešiti vsako vlogo. Njena vloga kraljice Barbare je bila popolnoma doživeto. Ustvarila je lik ženske,

ki ji je zaradi kraljevske krone vse dovoljeno. Za kar so v enem samem primeru obsodili Veroniko za čarovnico, lahko vrši Hermanova hči, ogrska kraljica Barbara v zvrhani meri: le da je Veronika izvršila dejanje iz resnične ljubezni do Friderika, kraljica Barbara pa iz golega uživanja.

Ulrika, sina grofa Friderika, je igral mladi Polanc Slavko. Dasi je Polanc prav za prav začetnik, je rešil zadovoljivo svojo vlogo. Zelo pohvalno je, da sindikalno gledališče vključuje pri vsaki premieri nove mlade igralce in jim posveča vso pozornost.

Veroniko z Desenic je igrala simpatična igralka Ančka Tičeva. Igrala je naravno in doživeto. Zelo radi bi jo videli še mnogokrat na našem odru.

Markelj Janko je igral odurnega in zločinskega poveljnika celjskih čet, Jošta von Helfenberga. Vlogo je rešil prav dobro, le včasih je bil v svojem krohotu preveč »teaterski«. Ta agilni član sindikalnega gledališča je v sobotni predstavi doživel svoj stoti nastop po osvoboditvi. Zato mu kot pionirju in agilnemu sodelavcu jeseniškega gledališča ob tej priliki častitamo in mu želimo še mnogo nastopov in uspehov na odru sindikalnega gledališča.

Petra Gregorja je prav dobro igral Dornik Milan, ki postaja od predstave do predstave boljši. Srečali smo ga do sedaj že v večih komadih, kjer je s svojo igro osvojil občinstvo. Pred vestnim vodstvom režiserja se bo razvil v odličnega igralca, za kar ima vse pogoje.

Eneasa Silvija Piccolomini je igral Štebilj Franjo, ki je bil zlasti dober v

zadnjih dveh predstavah. Doživeto je zaigral pustolovca in ženskarja Piccolomini, osebnega tajnika državnega kancelarja Schlicka. Pri tem pripominjamo, da je zgodovinska oseba Enej Silvij Piccolomini postal pozneje papež Pij II.

Mladi Odar Otmar je odigral dobro sodnika, Padarja in pekoveškega mojstra pa sta igrala Videtič Juli in Cegnar Franc, trgovca Stržinar Franc in orožarja mladi igralec Hribar Franc. Vsi so svoje vloge rešili prav dobro, le orožarjeva maska ni bila zadovoljiva.

Gvardijan Celjskih minoritov, Sadar Vende je podal odlično decameronski lik meniha, le da je bila njegova maska pri nekaterih predstavah preveč karikaturna.

Pravdač, najbolj svetli lik vse drame, je v celoti zajel srca občinstva. Igral ga je režiser drame Tomažič Jože, ki je podal revolucionarni lik borca za pravico in neusmiljeno razkrinkaval zločinsko zgodovino in zločinska početja celjskih grofov. Požrtvovalni režiser in igralec Tomažič Jože je velika pridobitev sindikalnega gledališča. Zato mu k njegovemu uspehu iskreno častitamo.

Načrt za inscenacijo je napravil najboljši inscenator našega gledališča tov. Tič, izvršila pa jo je jeseniška gledališka kulisarna pod vodstvom tov. Markelja Franca in Dakskoblerja Jankota.

Uprizoritev celjskih grofov je popolnoma uspela. Sin. gledališče jo bo uprizorilo še nekajkrat ob nedeljah popoldan za naše podeželje. Priporočamo, da jo obišče naše okoliško prebivalstvo.

Klim

Ljudska tehnika

Kot ostale množične organizacije, bo tudi organizacija Ljudske tehnike jeseniškega okraja imela svojo

prvo letno skupščino dne 18. jan. 1949. Na podlagi izkušenj v dosedanem delu bo na tej skupščini sprejet prvi okvirni plan razvoja in dela organizacije za leto 1949. S tem se bo tudi Ljudska tehnika aktivno vključila k izvajanju programa Osvobodilne fronte, v borbi proti tehnični zaostalosti naših ljudi.

V društvi in klubih ljudske tehnike, ki se pripravljajo na svoj prvi kongres, se zbira vedno več mladine, vedno več delavcev, ki želijo tehničnega znanja, čeprav so sedaj zaposleni kot zidarji, ključavničarji in slično. Prav tako se

je poživilo zanimanje za ljudsko tehniko med našim kmetiskim prebivalstvom. Našemu delavcu in kmetu se po delu v tovarni ali na polju nudi ugodna prilika, da postane foto-amater, novator ali slično.

Navedena skupščina bo 18. januarja t. l. ob 19. uri zvečer v Titovem domu na Jesenicah s sledečim dnevnim redom:

1. referat o kongresu Ljudske tehnike,
2. delo Okrajnega odbora in plan za leto 1949,
3. diskusija,
4. volitev delegatov za I. kongres in dopolnitev odbora,
5. dopolnitev statuta,
6. izid volitev in sklepi.

Glas naših čitateljev

IZ NEMŠKEGA ROVTA V BOHINJU

Janez Kobal je precej velik kmet in skrivalec. Da bi ne zvedeli, koliko je pridelal v jeseni krompirja, ga je spravil v klet v nočnih urah. Ali mi vemo, da ima nekje skrito tudi eno kobilo, da bi mu ne bilo treba voziti lesa. Janez, na dan z njo! Če pa ne, veš kje je skrita, ti jo bomo pokazali mi.

V Nemškem rovtu je tudi kmet Medja, ki je po vasi pobiral podpise, da se ne bi napeljala voda iz njegove parcele na žago Tomaža Godca v Boh. Bistrici. Naj raje skrbi za popravilo vaškega vodovoda, da se bo lahko napajalo živino.

Svetujemo še stanovanjski komisiji,

Nekaj novosti iz Centralne sind. knjižnice na Jesenicah

Cesarac Avgust: — Pankrac in njegove žrtve — 1134
Cvetko VI.: — Po gozdovih in gorah — 1922
Čampa Ivan: — Mlin v grapi, povest — 1119
Ingolič Anton: — Pot po nasipu, roman — 469
Kovačič Ivan, Goran: — Jama (poema) II. 78
Meško Ks. Franc: — Romance in povesti — I. 352.

da nekoliko pogleda v Nemški rovt. Videla bo, da so v vasi tri hiše popolnoma prazne, v dveh pa je le po ena ženska — delavci v Bistrici pa so brez stanovanj...

Jelka.

BOJMO SE TAKIH URARJEV

Potočnik Albin, urar na Bledu, potrebuje dve leti in tri mesece, da ugotovi stanje zapadne ure. Pa jo še potem vrne nedotaknjeno.

Blejšani predlagamo, da odda svojo obrt drugemu urarju, pri katerem naj kupi bolj točno uro, da bo vedel, kdaj so njegove »uradne ure«, med katerimi ga v delavnici zlepa ne najdeš, pač pa — v Kazini ali v hotelu »Lovec«.

Iz uredništva

NAJMLAJŠA KOLPORTERKA
»JESENISKEGA KOVINARJA«

Krajevni odbor OF Vrba pri Žirovnici je naročnik 5. izvodov »Jeseniskega kovinarja«, ki jih redno dostavlja svojim naročnikom. Pa ne mislite, da ta posel opravlja kak odbojnik! Nikakor ne! Vse to opravi naša mala pionirka Ivanka, ki na pragu naročnika korajžno pove: »Kovinarja sem prinesla!« Pa se ji včasih zazdi, da je pet izvodov premalo. Zato sprašuje po hišah, kdo bi še hotel imeti »Kovinarja«. No, z novim letom jih je nekaj pridobila in uredništvo se čuti dolžno, da jo javno pohvali. Pozdravljena, pionirka Ivanka! Le tako naprej, naša najmlajša aktivistka! Če boš prišla s svojo mamicco na Jesenice, pa se oglasi pri nas. Saj veš, kje stanujemo. V Titovem domu — tako piše na zadnji strani »Jeseniskega kovinarja«.

Fizkultura in šport

SMUČARJI SO TEKMOVALI
V SLALOMU
NA ČRNEM VRHU

Jeseniški smučarji so v nedeljo pridili na Črnem vrhu nad Jesenicami tekmovalje v slalomu. Progo so trasirali Zupan Jože, Torkar Rado in Noč Franc. Tekem so se udeležili naši najboljši tekmovalci, pa tudi nekateri, ki so sodelovali pri izbirnih tekmah za študentske igre v Kranjski gori.

Znani smučarski prvak Tinček je zgrešil vratca, vsled česar je bil diskvalificiran. Mladinec Klinar Jože iz Sv. Križa je na isti progi kot člani dosegel odlične rezultate. Rezultati tekmovalja so sledeči:

Zvezni razred (15 tekmovalcev):

1. Lukanc Matevž 2:01,3 — 2. Lukanc Slavko 2:03, — 3. Zupan Rado 2:05,2 — 4. Krmelj Janko 2:05,3 — 5. Cvenkelj Franc 2:05,5.

Članice (3 tekmovalke):

1. Praček Lojzka 1:13,6 — 2. Torkar Pavlina 1:31,4 — 3. Pohar Silva 1:40,3.

Mladinci (14 tekmovalcev):

1. Klinar Jože 1:18,3.

Mladinke (3 tekmovalke):

1. Pristov Sonja 1:15.

Pionirji (17 tekmovalcev):

1. Smolec Franc 0:31.

Objave

KOROŠKIM BORCEM

Borce iz let 1918-19 in 1941-45, ki so se borili za osvoboditev Slovenske Koroške, pozivamo, da se vključijo v krajevne organizacije Zveze borcev NOV najkasneje do 20. januarja 1949. Borci, upoštevajte ta poziv! Ne pozabite žrtev, ki so padle za našo Slovo. Koroško, ne pozabite tudi borcev, ki še danes onkraj Karavank trpijo pod tujo oblastjo.

Obstoječe podružnice Zveze koroških borcev naj s sodelovanjem krajevnih odborov Zveze borcev NOV takoj začno z individualnim vključevanjem koroških borcev v Zvezo borcev NOV. Razumljivo pa je, da morajo vsi novo vključeni člani izpolnjevati pogoje kot ostali člani ZB NOV.

Odbor.

MESTNI KINO JESENICE

Predvaja:

Ameriški film: Črna komanda

Predstave:

v petek, 14. I. ob 18. in 20. uri
v soboto, 15. I. ob 18. in 20. uri
v nedeljo, 16. I. ob 16., 18. in 20. uri
Sovjetski umetniški film:

Učenka prvega razreda

Predstave:

v torek 18. jan. ob 18. in 20. uri
v sredo, 19. jan. ob 18. in 20. uri
v četrtek, 20. jan. ob 18. in 20. uri

Za šolsko mladino:

v sredo, 19. jan. ob 15. uri